

RADIOHULLUT.NET esittää:

80-luvun meininkiä, Keväällä 2007 !

HILJENNETTY HÄIRIÖLÄHETIN

Maaliskuun alkupäivinä 2007 oli Seinäjoella havaittavissa CB-harrastajia häiritsevä kantaalto jonka keskitajuus oli 27.330mhZ. Lähetä oli kuultavissa suhteellisen pienellä alueella ja se häittoi lähinnä 4-5 harrastajan toimintaa. Seinäjoella kuten lähes koko Etelä-Pohjanmaan alueella CB-harrastus on keskittynyt lähes yksinomaan kanavalle 33 (27.335mhZ) Kyseistä lähetettä pidettiin yleisesti joksikin paikallisen teollisuuden aiheuttamaksi. Tämä välillä voimakkaastikin ryömivä kantaalto ei saanut Seinäjokelaisia harrastajia liikkeelle, jotkut yrittivät paikallistaa lähetettä jollain käsivastaanottimella. Viimeiseksi epäilyksi jäi se että lähetä tulee jostain Jouppilanvuoren alueelta. Lähetä katosi bandilta ja harrastajille jäi kuvitelma että se liittyi johonkin kaupalliseen sovellukseen. Tämä oli kuitenkin harhaluulo

Lauantaina 31.3 aamulla, oli jälleen kummitteleva kantaalto kuultavissa. Tälläkertaa taajuus tuntui olevan tarkemmin kanavalla 33. Kyseinen kantaalto kuului nyt huomattavasti isommalla alueella. Lähetä oli havaittavissa signaalivoimakkuudella 3 niin Ylistarossa kuin Koskenkorvallaakin. Seinäjoen Joupin sekä Katajalaaksen kaupunginosiin se tuli joihinkin kohtiin välillä jopa ”tappi raporttia”. Kanavalla 33 tapahtuva voimakas harrastustoiminta häiriintyi melkoisesti. Häiritsevä lähetä vaikeutti liikennettä suurella alueella tehden ns ”vinkuefektin” harrastajien lähetteisiiin. Muutaman päivän tuskailun jälkeen Radiohullujen edustajat päättivät lähetä keskiviikkoiltana 4.4 suuntimaan lähetteen.

Kantatie 67:llä aiemmin liikkuneet harrastajat olivat havainneet että lähetä on suhteellisen voimakas Ilmajoen ja Seinäjoen välillä lähellä ns sähkömäkeä.

Radiohullut peilaajat suuntasivat ajoneuvonsa Seinäjoen ja Ilmajoen rajan tuntumaan. Lähetteestä otettiin ristisuuntima niin kantatien varresta kuin Seinäjoen katajalaaksostakin. Tulosten perusteella miehistömme jalkautuikin metsään kantatien varresta, nyppylältä josta lähti noin 100 metrin pituinen metsäautotien ”pisto” jatkuen metsäpolkujen verkostona.

Peilaajat jalkautuivat metsäautotien pistolle, ja jatkoivat jalkaisin patikkapolkua.

Joidenkin kymmenien metrien kävelyn jälkeen kävi selväksi että lähellä ollaan. Samoin peilimiehille kävi selväksi se tosiseikka että kyseessä olevalle läheteellä ei ole mitään luonnollista selitystä, vaan kyseessä täytyy olla tahallaan taajuudelle viritelty lähetin.

Kun käsivastaanottimena ollut IC-R10 kuuli lähetteen ilman antennia, jalkautuivat miehet eripuolille polkua. Mitään silmin havaittavaa ei näköpiirissä ollut. Yksi peilaajista jolla ei ollut edes radiota kiinnitti metsässä huomiota luonnottoman näköiseen sammalkasaan ison kiven juurella. Jalalla sammalta varovasti tönäistessään, esiin alkoi pilkistämään auton akku. Loputkin sammaleet lakaistuaan tuli esiin seuraavan kuvan esittämä viritelmä.

Kiven juuresta löytyi akku sekä LA-puhelin.

Sammaleiden alle oli kätetty siis akku sekä muovikassilla suojattu la-puhelin ilman kuoria. Pussista läpi paistanut kanavanumero 5, kieli kysessä olevan todennököisemmin ns schivars - laite. Ja pussista synnyttiinkin näkyviin Super Tomcat CB2200 La-puhelin.

Poikkeuksellisen leveällä läheteellä lähettäneen Tomcatin paikallistamiseen käytettiin lähitaistelussa Icom IC-R10 vastaanotinta.

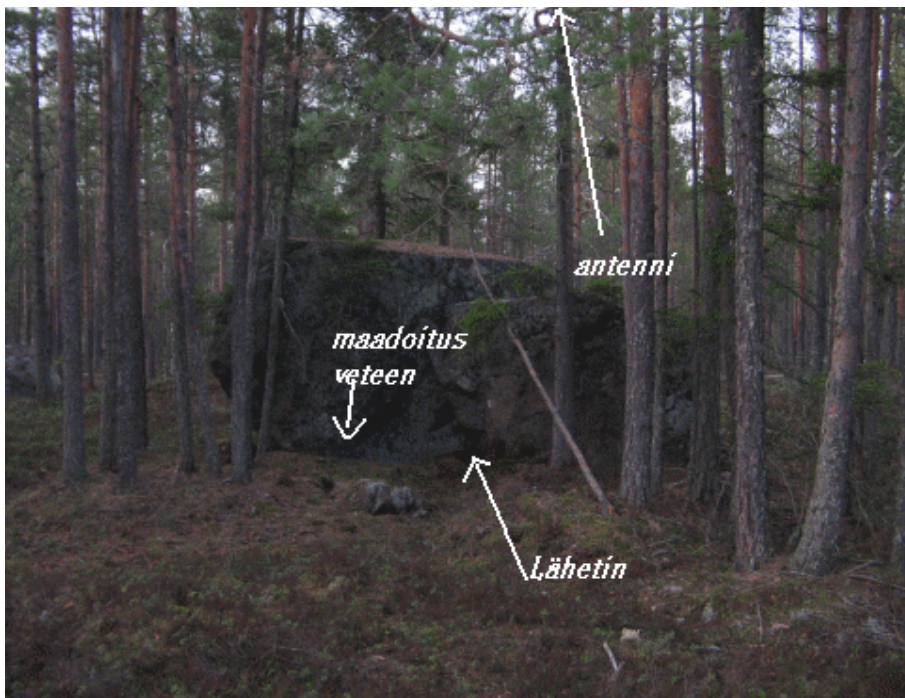
Microfonin liitin sekä s-mittari oli korjattu Tomcatista parempaan talteen

Ihmetystä herättää taakse asennettu lisäjäähditys, mikäli kyseisellä rivillä on tarkoitus parantaa lähetintransistorien kestävyyttä. Kyseisessä kohdassa ei ole mitään jäähdyteltävää, järkevämpi sijoituspaikka olisi ollut laitteen kyljessä.

Antennina toiminut kuparinen paukkulanka männyssä oli todella erinomaisesti maastoon piiloutuvaa, eikä sitä tahtonut silmin havaita edes lähietäisyydeltä. Vastapainona toiminut vahvempi maatasolanka oli puolestaan päällystettyä johdinta, ja se oli nerokkaasti viety osittain kiven alla sijainneeseen vedellä täyttyneeseen kuoppaan.

Dokumentoinnin jälkeen siirsimme laitteen kanavalle 39, kuitenkin myöhemmin kerhomme edustaja kävi noutamassa La-puhelimen pois metsästä, sen alettua käyttäytymään perin oudosti. (tämän tyyppinen laite ei loppupään kanavilla toimi stabiilisti, vaan ryömi ehkä jopa normaali bandin ulkopuolelle). Omistaja voi noutaa laitteen KRH:n kerhotoiloilta tiistai iltaisin pidettävästä kerhoillasta. Tai ottamalla yhteyttä kerhon johtohenkilöihin, ja sopimalla heidän kanssaan muulla tavoin laitteen palauttamisesta oikealle omistajalleen. Jälkimmäisessä vaihtoehdossa takaamme anonymiteetin niin haluttaessa.

Näkymä metsäpolulta.

MUTTA MIKSI ?

Lähettimen asentajan tarkoitusperiä varmaan moni on miettinyt. Onko Kyseessä puhdas hauskanpito ?

Vai oliko tarkoituksena vaikeuttaa kanavan 33 liikennettä, vai pyrittiinkö häiriö kohdistamaan vain tiettyihin harrastajiin ?

Lähettimen löytäjät ovat kumminkin kiitollisia saamastaan kokemuksesta, saimme elää mielenkiintoisia hetkiä.

Yhdeksi ajatukseksi nousee myöskin se, että testattiinko tässä tapauksessa radiohullujen ”ammattitaitoa” ?

Negatiivisina seikkoina esiin nousee se että lähetin oli juuri kanavalla 33. Toisaalta jos kanava olisi ollut jokin muu, ei häiriöön olisi välttämättä reagoitu. Jos lähettimellä oli tarkoitus häiritä sijoituspaikasta katsoen lähimmät harrastajat, niin se voidaan tulkita jopa raukkamaiseksi toiminnaksi. Sillä eniten lähetin häiritsi asemia, joiden operaattoreilla ei välttämättä ole mitään mahdollisuuksia tai ymmärrystä tämäntyyppisiin asioihin.

Luonnonystävinä muistuttaisimme lähettimen virittelijää, että hän noutaisi akun pois metsästä.